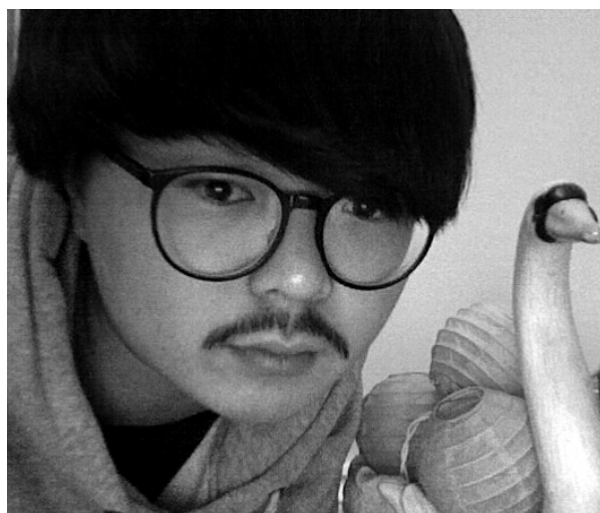

Audun Mortensen

*intervju av Julia Björnberg
29 november 2009*

JB: Om det här hade varit en tråkig intervju hade den kunnat ha en seg klyschtig inledning, som "Mortensen kikar fram bakom glasögonen och håller båda händerna runt tekoppen.". Det är det inte. Men hur ser det ut där du är?

AM: Nå sitter jeg på et offentlig bibliotek i Oslo og stirrer på e-posten din, det sitter en jente ovenfor meg med fuktighetskrem, iPod og tre bøker om 2. verdenskrig foran seg, det sitter en gutt ved siden av meg med en Hewlett-Packard laptop, virker som han har pendlet mediterende mellom Facebook og Wikipedia de siste ~50 minuttene, 4 barneskoleelever gikk nettopp forbi bordet vårt, en av dem ropte 'David Beckham', føler meg nervøs for å spørre om noen kan passe på laptopen min mens jeg går og kjøper kaffe på 7-eleven.

JB: Nåväl, igår hade vi möte med redaktionen och slogs om din bok. Vi funderade på vad Norge egentligen är, vad tänker du om den saken?

AM: En sang av Beach House.

JB: Vem vill du helst känna dig som idag?

AM: Carrie Bradshaw.

JB: Vad tycker du om:

- (a) Thomas Espedal
- (b) Vincent Gallo
- (c) Henry Miller

AM:

- a) 'ingenting'/']udefinert]
- b) 'ingenting'/']udefinert]
- c) 'ingenting'/']udefinert]

JB: På gina-tricot.blogspot.com

»hvor lenge kan jeg (over)leve på bokhonoraret mitt«
redovisar du dina inköp:

mandag 23.11.09

(book works)

bok x 2: 23.50 pund

(ark.no)

bok x 2: 765 kr

(abebooks)

bok: 16.92 usd

(eldorado)

kinobillett: 70 kr

(deli de luca)

kaffe: 20kr

Vad var det för böcker och var kaffet gott?

AM: Nei, kaffen var ikke god. Det var dagbøker og 'Guinness world records 2010'.

JB: »Härlig konceptbaserad galenskap« kallar en kritiker din debut, man undrar vad i livet som inte är det, vad tror du?

AM: Jeg tror ~30% av Norges befolkning aldri har beskrevet [noe relatert til] 'livet' som 'herlig', ~96% har aldri beskrevet [noe relatert til] 'livet' som 'konseptbasert', ~25% har aldri beskrevet [noe relatert til] 'livet' som 'galskap'

JB: Jag vill ge dig någonting som tack för den här intervjun. Vad vill du ha?

AM: Jeg vil gjerne ha deg som venn på Facebook
<http://www.facebook.com/gertrude.marstein>. ■

Audun Mortensen (1985) debuterade i oktober med *Alle forteller meg hvor bra jeg er i tilfelle jeg blir det* på Flamme forlag.

kan jeg bli barista på én dag

jeg kjøper et barnesete til sykkelen min bare for å se hvordan det ser ut
etter at setet er montert, blir jeg stående og betrakte sykkelen i -3 min
med et nøytralt ansiktsuttrykk
det ser så merkelig ut
noe som 'ikke stemmer'
jeg sykler litt rundt i byen for å observere hvordan folk reagerer
føler at jeg får mer oppmerksomhet enn før
det er vel positivt, tenker jeg
føler at jeg fniser litt mer enn før
det er vel ikke 'heit sunt', tenker jeg
fniser litt
vanskelig å sykle og registrere reaksjoner samtidig
føler at jeg må sykle mer 'moralsk' pga barnesetet
bør muligens kjøpe sykkelhjelme også
bruker solbriller for at ingen skal se hvem/hva jeg kikker på
føler meg 'relativt sexy' når jeg sykler med barnesetet, tror jeg
håper noen tror at jeg er en ensom alenepappa
at jeg har mye 'på hjertet' og at jeg er 'flink til å lytte'
at jeg ikke er utelukkende positiv til one-night stands, men ikke
negativ heller
legger merke til at ei jente snur seg mot venninna si og peker i min retning
jeg forsøker å tyde kroppsspråket og artikuleringene hennes samtidig som
jeg må konsentrere meg om å sykle 'moralsk' og 'sexy' og unngå å fnise
d-a-m-n s-e-p-å h-a-n d-e-r p-å s-y-k-k-e-l-e-n
fniser litt
vurderer å skifte navn til noe mer 'eksotisk'
pele, diego, zinedine etc
føler meg svett etter å ha syklet rundt i byen
blir nødt til å bruke parfyme for å 'kamouflere' svettelukten, tenker jeg
føler meg mer ensom med barnesetet, tenker jeg
på tide å gi opp, tenker jeg
blir plutselig veldig sentimental
sykler hjem igjen
føler meg mer ensom enn noensinne
jeg får en kvinne med barnevogn til å ta et bilde av meg med sykkelen min
og barnesetet før jeg bryter sammen
forsøker å seige barnesetet på ebay
legger inn et bud på en vannpipe

jeg følte meg litt 'kitsch' tidligere i dag

trenger ny sykkei
trenger jobb
trenger ny cv
hva skjer med 'referansene'
tror det er noe feil med 'kontaktene' mine
ingen ringer meg lenger
jeg titter i moleskinen min
ingen avtaler
ingen deadlines
ingen konserter
ingen fester
ikke 1 dritt
damn
delte kan ikke stemme, tenker jeg
har fått inntrykk av at det er relativt viktig å gjøre 'sin egen greie'
begynner å føle meg gammel, seriøst
trodde jeg skulie føle meg mer og mer 'autonom'
men jeg føler meg bare gammel, seriøst
jeg legger meg og ser hva som skjer når jeg våkner
nå skjønner jeg hva dvs å være 'rotløs ungdom' (1955)
jeg vet ikke hva jeg snakker om

diktet mitt lurer på hvordan det kan bli en 'kultklassiker' uten å ta
en overdose

diktet mitt våkner og føler seg oppsagl selvom det aldri har hatt jobb,
det ville vært absurd

diktet mitt går i butikken for å kjøpe brød og appelsinjuice
diktet mitt blir stående foran brødhylla og stirre med et 'tomt blikk' på
de forskjellige brødtypene

diktet mitt føler seg 'tomt innvendig' av å stirre på de forskjellige brødtypene
diktet mitt forsøker å velge 'viikårlig' og føler seg relativt eksperimentelt
av å velge et 'vilkårlig brød'

diktet mitt spør seg selv hvilken dag det er og lurer på om det skal
føle seg 'alternativt' av ikke å være 100% sikker på hvilken dag det er
diktet mitt forsøker å innbille seg at det er 40% sikker på hvilken dag

det er, selvom det egentlig er 95% sikker på hvilken dag det er
diktet mitt vurderer å kjøpe en pakke med kondomer bare for å observere
ansiktsuttrykket til personen som sitter i kassa

diktet mitt får prestasjonsangst og ombestemmer seg og føter seg mislykket,
men tenker 'eg er ikkje redd eg er ikkje redd'

diktet mitt blir forvirret av å ha 'tenkt på nynorsk' men tenker 'shit happens'
og går ut av butikken og håper at det ikke møter noen det er på hils med
før det har kommet seg tilbake til rommet sitt og lukket døra

diktet mitt føler seg som en av musikkvideoene til blink 182
diktet mitt har mest lyst til å føle seg som håret til vokalisten i echo
and the bunnymen

diktet mitt føler seg som en 'gimmik'

diktet mitt lurer på om det vil få et nervøst sammenbrudd på lesesalen
i løpet av uka

diktet mitt lukker øynene og drømmer om å være på interrail i øst-europa

diktet mitt er egentlig en e-post og vii aldri bli sendt

diktet mitt vurderer å bruke utropstegn eller stor forbokstav eller la være å
bruke anførselstegn for å gjøre seg 'uforutsigbar' og 'out of character'

diktet mitt er bekymret for at det ville ha blitt oppfattet som en 'gimmik'

diktet mitt er bekymret for at dette også vii bli oppfattet som en 'gimmik'

diktet mitt er egentlig en 'gimmik' som aldri vil bli sendt

diktet mitt mistenker at forrige linje var en 'freudian slip'

diktet mitt er egentlig en e-post som aldri vil bli sendt

diktet mitt har egentlig lyst til å være 'chick lit'

diktet mitt vurderer å flytte til kreuzberg

diktet mitt er nå på craigslist og leter etter et ledig rom i kreuzberg

for -300€ i måneden
diktet mitt blir usikkert/nervøst ved tanken på at neukolln er 'det nye kreuzberg'
diktet mitt har lyst til å gifte seg med et annet dikt, kanskje et 'etnisk tyrkisk' dikt bosatt i kreuzberg/neukolln, og ha ubeskyttet sex i en stråhytte på en bryllupsreise til maldivene og aldri ha sex med noen andre igjen
diktet mitt fantaserer om å være i samme hylle som 'svart bok' (1990)
diktet mitt fantaserer om å være i samme hylle som 'alkymisten' (1988) også
diktet mitt oppretter en anonym facebookprofil
diktet mitt stirrer på den anonyme, facebookprofilen med et nøytralt ansiktsuttrykk og føler seg som en 'parodi på seg selv', men er ikke sikker på hva det innebærer
diktet mitt finner fem personer på facebook som heter paulo coelho, men alle mangler profiibilde
diktet mitt vurderer å søke etter jostein gaarder i stedet, men føler seg for desillusjonert til å gjøre noe mer på internett i dag
diktet mitt vurderer å ta en overdose og 'krysse fingrene' for at det vil oppnå 'kultstatus'
diktet mitt hører på soundtracket til 'donnie darko' (2001) for å bli inspirert
diktet mitt mister konsentrasjonen og logger seg inn på den anonyme facebookprofilen sin igjen
diktet mitt lurar på om det har krav på uføretrygd
diktet mitt føler seg som en minstepensjonist
diktet mitt har lyst på pappapermisjon

grizzly bear live on Jetterman

etter å ha lest del jeg har skrevet
vil du stirre ut av vinduet
med åpen munn og 'tomt blikk'
og spørre deg selv
om det egentlig er skrevet av zizek eller en aulist
snart vil du høre at jeg roper fra kjøkkenet
det er skrevet av meg, roper jeg
heretter vil du ikke lenger føle deg usikker eller nervøs